Месечни извештај

Хуманитарна

Организација

СРБИ ЗА СРБЕ

Јули, 2010

www.srbizasrbe.org

Извештај бр. 7

Писмо донаторима

Поштовани донатори, чланови и пријатељи,

И поред тропских врућина које су захватиле Србију почетком јула успешно смо спровели планиране акције помоћи спрским породицама. Помоћ Хуманитарне организације Срби за Србе примили су породице Дањек, Милутиновић, и Милић, док ће хуманитарна помоћ за Костовиће у Рашкој области бити испоручена почетком августа у сарадњи са братством манастира Студеница.

Један од већих пројеката које смо испланирали у току ове године била је куповина куће породици Дањек из Равног села код Врбаса. Породица Дањек је до сада исплатила продавцу једну рату од 1.500 евра док је наша организација покрила другу рату од 1.500 евра у акцији почетком јула. Последњу трећу рату у висини од 1.500 евра за куповину куће породице Дањек исплатићемо средином септембра када ће и званично самохрани отац породице Саша Дањек постати власник куће у свом селу. Додуше, кућа је стара око 100 година али је у много бољем стању од "објекта" у којем су преживљавали до тада. Уз обећање од општинских власти Дањекови би требало да добију и мокри чвор у кући и решену изолацију. Са новом кућом купљено је и неколико хектара необрадивог и јако плодног земљишта које ће свакако помоћи Саши и остатку његове породице да својим радом и трудом прехране себе и зараде који динар.

У непосредној близини породице Дањек живи друга породица којој смо помогли у јулу а то је породица Милутиновић. Њима смо овог месеца обезбедили две супрасне крмаче које би требало крајем септембра да се опрасе и на овај свет донесу неколико малих прасади. Ово ће сигурно бити велики подстрек за Милутиновиће јер ће им наша скромна донација омогућити да се пре свега прехране и продајом неколико прасади зараде неопходан новац за одећу, обућу и књиге за школарце. Колико је тешка ситуација у којој ова породица живи говори и податак да данас имају један оброк дневно што је побољшање у односу на неколико "оброка" недељно које су раније имали. Због неухрањености скоро сва деца пате од недовољне физичке развијености.

Крајем јула помогли смо и избегличку породицу са Косова и Метохије – породицу Милић из Рибничких Врела код Подгорице. Милићи поново имају проблема са куповином хране и основних хигијенских потреба пре свега за најмлађе којих тренутно у кући има осморо. Отац породице често је на болничком лечењу јер више није у стању да ради најтеже физичке послове па није ни у прилици да заради за своју породицу. Михићима смо платили дуг за храну у продавници и набавку лекова, као и куповину основне хигијене.

У августу планирамо нову велику акцију помоћи српским породицама у Крајини. Ово ће бити уједно и трећа акција наше организације у Крајини стим што ће нам се овог пута придружити братске организације из Аустрије, Швајцарске и Словеније. У јеку обележавања 15 година од стравичног погрома у акцијама Бљесак и Олуја, наша организација жели да пошаље снажну поруку подрше преосталом и повратничком српском народу на овим вишевековно српским светим територијама.

Такође, у предстојећем месецу палнирамо и помоћ за породицу осмочлану породицу Црвенковић из оближњег Шабачког села. Породица је имала страшне економске тешкоће и проблеме пре свега са државом због немогућности да плаћају рачуне за струју и воду и уједно хране седморо деце. Црвенковићима ћемо обезбедити школски прибор и неколико пари обуће крајем августа.

Као и до сада, упућемо највећу захвалност нашим донаторима на донацијама, помоћу и поверењу коју нам из месеца у месец већ неколико година пружају. Надамо се да ћемо у предстојећем периоду бити у могућности да окупимо још више донатора и људи добре воље који би били спремни да помогну и подрже наш хуамнитарни рад.

С поштовањем,
Скупштина организације

Код Дањека и Милутиновића

ХО Срби за Србе са Дањековима

Мала оперативна јединица ХО „Срби за Србе“ 4. Јула посетила је и помогла породице Милутиновић из села Пивнице код Бачке Паланке и Дањек из Равног Села код Врбаса. Посету породици Дањек смо искористили да уплатимо прву од две рате у износу од 1.500е за њихову кућу у коју су се уселили пре два месеца. Са друге стране породицу Милутиновић смо помогли куповином две супрасне крмаче у износу од 200е.

Пут започињемо као и у неколико претходних наврата присуствовањем светој литургији у храму Св. Димитрија на Новом Београду. После кратког окупљања и планирања крећемо пут Равног Села. У Равном селу свраћамо прво до господина Лазара Јакића са којим смо направили усмени договор око куповине куће за породицу Дањек. Пошто је предата прва рата од стране Саше Дањека у висини од 156.000 дин. (1.500 евра) договор је био да се остатак од 3.000е исплати у две једнаке рате. Договор смо испоштовали и однели прву рату од 1.500е.

Након обављених формалности, договорили смо се да последњу рату исплатимо крајем септембра када ће породица Дањек и званично постати власник куће, а уједно и добити прилику за нови животни почетак. Ово ће уједно бити друга кућа коју смо купили социјално угроженим српским породицама.
Након састанка са господином Јакићем одлазимо пар улица ниже где смо затекли Сашу са своје две ћеркице и комшијске дечице испред свог новог дома. Као и до сад, срдачно смо били дочекани од стране Саше, али ни овог пута нисмо затекли кући његову сестру са двоје деце. Као што каже изрека да несрећа никад не иде сама, овог пута на нашу срећу и срећу породице Дањек било је обрнуто. Срећа је овај пут дошла у пару.

Нова кућа породице Дањек

Поред усељења у нови дом, Саша је добио и запослење на оближњој фарми. Кућа иако стара (као и већина сличног кова по бачким селима) сасвим је у задовољавајућем стању по речима Саше и наравно у много бољем стању **од кућерка у ком су живели док им нисмо притекли у помоћ**. Поврх свега, породица Дањек је уз кућу добила и завидну површину плодног земљишта од неколико хектара на ком би могли да узгајају разне видове житарица, воћа и поврћа. Саша је био препун речи захвалности на рачун наше организације, **а поготово јер смо му се по његовим речима једини нашли при руци када му је то било најпотребније.** Од Дањекових се опраштамо уз договор да ћемо се видети приликом исплате последње рате за кућу.

Код Дањека и Милутиновића

Оно што такође треба напоменти јесте да су представници општине Врбас дошли у посету породици Дањек тек након што су чули да је наша организација обезбедила средства за куповину нове куће, иако су га ти исти представници у предходним месецима и годима благоречено шиканирали и слали из једне у другу канцеларију. Овог пута, обећали су помоћ општине у опремању куће са купатилом, мокрим чвором, срећивањем инсталација, кречењем и другим основним неопходним радовима на кући. Топло се надамо да ће дата обећања ускоро и испунити.

ХО Срби за Србе са породицом Милутиновић

Након посете породици Дањек у Равном селу, пут настављамо неких 20-ак км даље до села Пивнице и породице Милутиновић наших старих знанаца које смо последњи пут посетили прошле јесени и даривали им козе и кокошке. Овај пут смо за њих купили две супрасне крмаче које ће им омогућити да колико толико побољшају свој тежак положај. Нажалост још увек многобројна породица Милутиновић живи у веома тешким условима. Родитељи надниче кад год се за то укаже прилика,али то је довољно за свега један оброк дневно.

Врло тешка ситуација, додуше мало боља након куповине коза и кокошака од стране наше организације али још увек недовољно добра. Деца су доста неухрањена и делују као да су бар три-четири године млађа од својих вршњака. Овај пут нисмо стигли да одиграмо реванш фудбалски меч Милутиновићи-„Срби за Србе“ већ смо само разменили пар пасова са дечицом.

Треба подсетити и то да је неколико млађих Милутиновића блаже ометено у развоју док је најмлађи члан који има свега две године у нешто тежем стању. Милутиновићима смо испоручили и пакет од два јоргана које су поклонили пријатељи наше организације. Лепа вест у свему овоме јесте да ће се крмаче опрасити за који месец и надамо се да ће то допринети колико толико побољшању њихове егзистенцијалне ситуације.

Оно што нас је јако растужило јесте слика веома богатих кућа које окружују кућу породице Милутиновић и на коју "мотре" комшијски лавови и друге сличне статуе постављене на комшијским оградама. Просто нам је не схватљиво да људи из истог села, исте улице, који сасвим сигурно знају јако тешку материјалну и социјалну ситуацију у којој Милутиновићи живе, нису у стању да им однесу по један кромир, парадајиз и чашу млека како би макар деца имала други оброк у току дана. Ипак, како деца и отац Милан кажу "како Бог да" па ће тако и живети. Са наше стране, ми смо максимално учинили да породици створимо услове да раде, зараде, приходују а пре свега да се прехране. Почетком октобра сазнаћемо колико су нових прасади добили.

Акцију смо завршили у манастиру Ковиљ, задужбини Светог Саве из 12. века.

Финансијски извештај

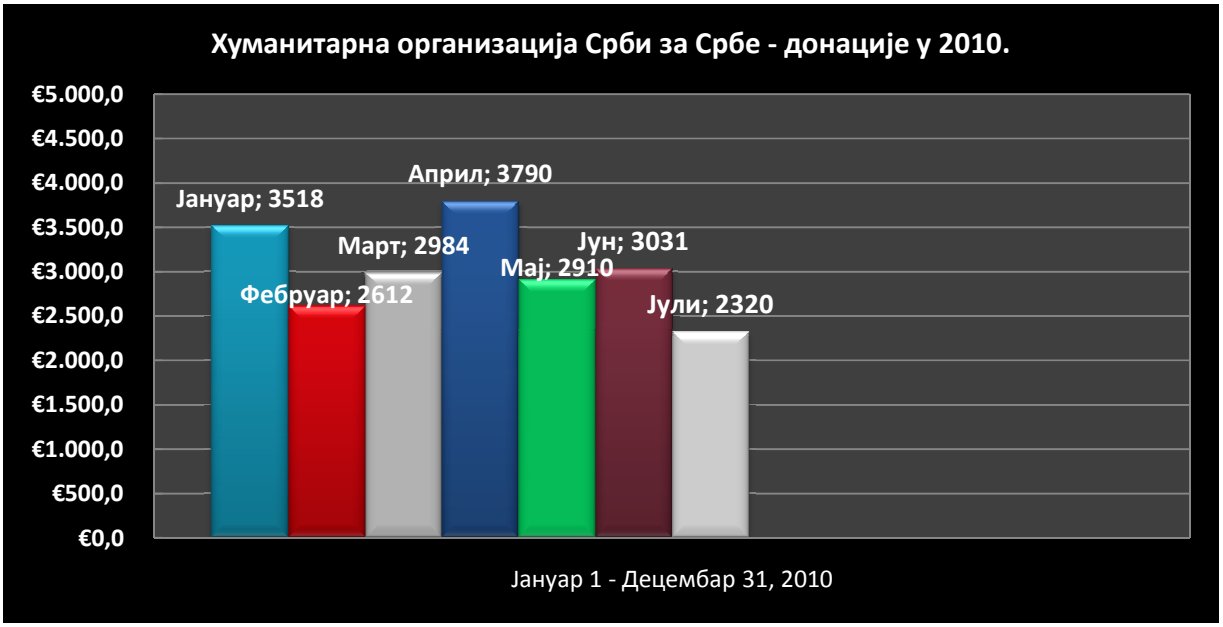

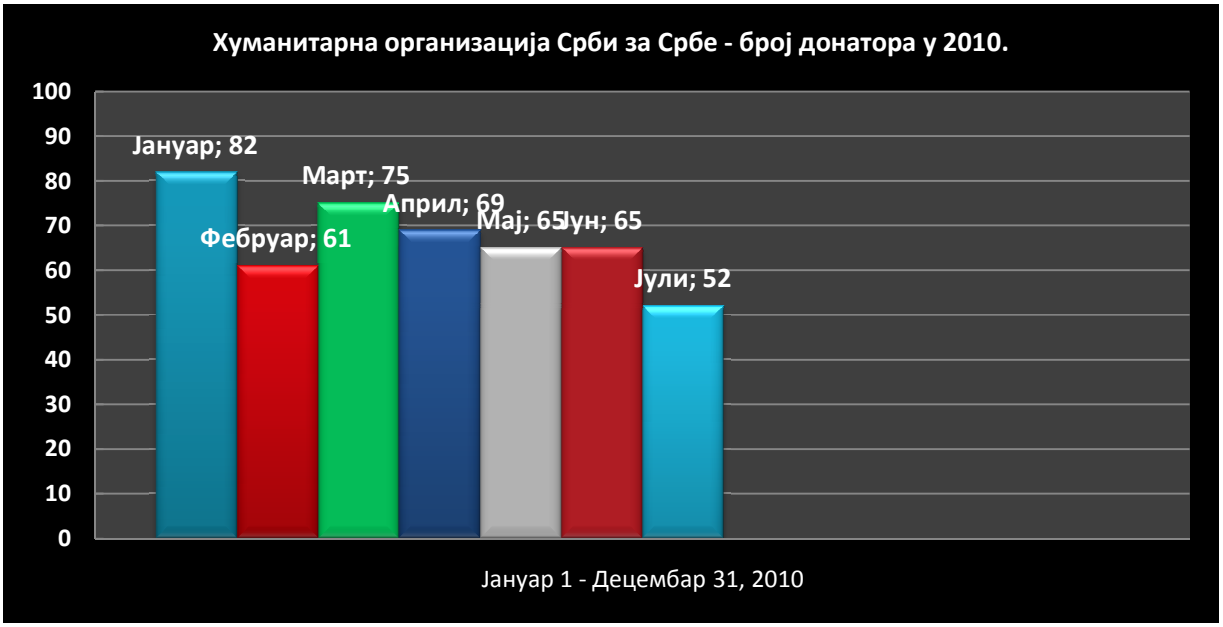

Ћераћемо се још,
Нема од помирења ништа,
Морамо се ћерати,
Не можемо се не ћерати,
Ни стати на овоме,
Само би још требало
Да се и не ћерамо,
Ће сте се ћерали
Ниће
Шта сте ишћерали
Ништа.

Матија Бећковић – Ћераћемо се још

Хуманитарна организација Срби за Србе

http://www.srbizasrbe.org

ДЕЦА СУ НАША БУДУЋНОСТ!